

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Olyan szabály szerepel-e ebben az ügyben, amelyet a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló 98/34/EK irányelv módosításáról szóló, 1998. július 20-i 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvvel módosított, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének 2., 5. és 11. pontjával együttesen értelmezett 8. cikke (1) bekezdésének szerint be kellett volna jelenteni, amennyiben az alábbi helyzet áll fenn:

- a) a bizonyos szerencsejátékokról, sorsjátékokról és fogadásokról szóló törvény (lov om visse spil, lotterier og væddemål) módosításáról szóló módosító jogszabály kerül bevezetésre, amelyben szankcióval sújtják egyebek mellett azt, aki szándékosan vagy súlyos gondatlanságból „Dániában az (1) bekezdés szerinti engedély nélkül szerencsejátékot, sorsjátékot vagy fogadást kínál”, továbbá aki szándékosan vagy súlyos gondatlanságból „az (1) bekezdés szerinti engedély nélkül szerencsejátékot, sorsjátékot vagy fogadást reklámoz”, valamint
- b) a módosító jogszabály tervezetére tett észrevételek szerint a fenti szankciót kilátásba helyező jogszabály célja, hogy a Dánián kívüli szerencsejáték-társaságok által online kínált és közvetlenül a dán piacot célzó szerencsejátékokra tilalmat vezessen be vagy azt pontosítsa, részben úgy, hogy megtiltja egyebek mellett a Dánián kívüli szerencsejáték-társaságok által online kínált szerencsejátékok reklámozását; továbbá ugyanezen észrevételek szerint kétségtelen, hogy a módosítások előtt hatályban lévő szabályok értelmében a szerencsejáték jogellenes, amennyiben valamely Dánián kívüli szerencsejáték-társaság a játékberendezések Dánia határain belüli fizikai értékesítésére szolgáló értékesítési csatornákat használja; kétségesebb azonban, hogy a rendelkezés kiterjed-e arra a Dánián kívüli szerencsejátékokra, amely dániai játékosokat céloz meg, de fizikailag Dánián kívül helyezkedik el, és ezért a hatálya alá tartozó szerencsejáték-formákat pontosítani kell. Ezenkívül az észrevételekből kitűnik, hogy azt javasolják, hogy az említett törvény alapján nem engedélyezett szerencsejátékokra, sorsjátékokra és sportfogadásra reklámtilalmat rendeljenek el, valamint hogy a módosítás megfelel a lóversenyfogadásokról szóló törvény (hestevæddeløbsloven) 12. § -a (3) bekezdésének, de pontosítja a sportfogadásról és sorsjátékokról szóló [már hatályon kívül helyezett] törvény (Tips- og lottoloven) 10. § -ának (4) bekezdését. Az észrevételek továbbá leszögeznek, hogy a tilalom célja, hogy a dán hatóságok engedélyével rendelkező szerencsejáték-szolgáltatókat az olyan vállalkozásokkal való versennyel szembeni védje, amelyek nem rendelkeznek ilyen engedéllyel és ezért jogszerűen nem tudnak Dániában szerencsejátékot kínálni vagy közvetíteni.

⁽¹⁾ HL 1998. L 217., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet 21. kötet 8. o.

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-254/12. sz., Kühne + Nagel International AG és társai kontra Európai Bizottság ügyben 2016. február 29-én hozott ítélete ellen a Kühne + Nagel International AG és társai által 2016. május 10-én benyújtott fellebbezés

(C-261/16. P. sz. ügy)

(2016/C 251/19)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbezők: Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd (képviselek: U. Denzel, C. von Köckritz és C. Klöppner Rechtsanwälte)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék (kilencedik tanács) T-254/12. sz. ügyben 2016. február 29-én hozott ítéletét;

2. az EUMSZ 263. cikk (4) bekezdése alapján a fellebbezőket érintő részében semmisítse meg a COMP/39462 – „szállítványozás”-ügyben 2012. május 28-án hozott C(2012) 1959 final bizottsági határozat 1. cikkének (1) és (2) bekezdését, valamint 2. és 3. cikkét;
3. az említett határozatban a fellebbezőkkel szemben kiszabott bírságokat törölje vagy jelentőse csökkentse;
4. a Bizottságot kötelezze a fellebbezőknek a Törvényszék és a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezők öt jogalapot hoznak fel:

Először is a Törvényszék jogilag tévesen indul ki abból, hogy a NES-szel és az AMS-szel kapcsolatos magatartások sértik az EUMSZ 101. cikket. Az EUMSZ 101. cikk e magatartásokra nem alkalmazható, mivel azok nem voltak alkalmasak arra, hogy érintsék a tagállamok közötti kereskedelmet.

Másodszor a fellebbezőkkel szemben kiszabott bírság kiszámítása jogilag hibás. Egyes pótdíjak („fees” vagy „surcharges”) tekintetében állapítottak meg kartelljogba ütköző magatartásokat. A Törvényszék e tekintetben a kiszabandó bírságot csak az adott pótdíj révén elért forgalom alapján számíthatta volna ki. A Törvényszék figyelmen kívül hagyta, hogy a Bizottság a bírság kiszámításakor megsértette a bírságkiszabási iránymutatás 13. pontját, mivel további forgalmat is (különösen a fuvardíj) figyelembe vett. Mivel közvetve a Törvényszék is ugyanezen módszert vette alapul korlátlan felülvizsgálati jogkörének gyakorlásakor, ennek során e jogkört maga is tévesen gyakorolta.

Harmadszor a Törvényszék megsértette az egyenlő bánásmód elvét. A K + N – a többi szállítványozótól eltérően – nem a konszolidációs modell szerint dolgozik, hanem gazdasági szempontból az ügyletek több mint 90 %-ában klasszikus közvetítőként lép fel. Az üzleti modellt jellemző igen jelentős különbségek miatt a Törvényszéknek differenciált megközelítést kellett volna alkalmaznia, és nem kezelhetett volna különböző tényállásokat ugyanolyan módon. A Törvényszéknek különösen meg kellett volna semmisítenie a bírság Bizottság általi kiszámítását, és csak a szóban forgó „fees”, illetve „surcharges” révén elért forgalom alapján számíthatta volna ki a fellebbezőkkel szembeni bírságot.

Negyedszer a Törvényszék által kiszabott bírság nagymértékben aránytalan. A Törvényszék által helybenhagyott bírság nyilvánvalóan túlzott mértékű, és az elrettentési célkitűzés által sem igazolható.

Ötödyszer a Törvényszék nem vette figyelembe az Air Transport Exemptiont, és ezért a NES és az AMS vonatkozásában tévesen indult ki az EUMSZ 101. cikk alkalmazhatóságából.